

**100 dni
Komisji Nadzoru
Finansowego**

**KNF
2007**

1. Wstęp

W dniu 6 stycznia 2007 r. minęło 100 dni działania Komisji Nadzoru Finansowego pod przewodnictwem Pana Stanisława Kluzy powołanego na stanowisko w dniu 29 września 2006 r. Materiał informacyjny, który oddajemy w Państwa ręce jest próbą krótkiego podsumowania 100 dni działania nowego nadzoru nad ubezpieczeniami, funduszami emerytalnymi i rynkiem kapitałowym.

2. Wizja nadzoru według Stanisława Kluzy

Zabierając publicznie głos na temat najważniejszych wyzwań stojących przed KNF, Przewodniczący Stanisław Kluza wskazywał, że najistotniejsza jest współpraca z rynkiem i działania na rzecz jego rozwoju. Priorytetami są również edukacja ekonomiczna i ochrona klientów instytucji finansowych. Dla Komisji duże znaczenie będą miały tzw. „miękkie regulacje”, czyli kodeksy etyki i dobrych praktyk. KNF będzie aktywniejsza na forum międzynarodowym, szczególnie w komitetach Unii Europejskiej. Przy wypracowywaniu nowej metodologii nadzoru będziemy czerpać z najlepszych międzynarodowych wzorców, m. in. z doświadczeń brytyjskiej FSA. W tym celu Komisja prowadzi zaawansowane rozmowy z brytyjskim nadzorem, których spodziewanym efektem będzie robocza współpraca pracowników obu instytucji. Jednym z pierwszych projektów realizowanych wspólnie z pracownikami FSA będzie opracowanie koncepcji nadzoru finansowego opartego na analizie ryzyka (*risk-based supervision*). W 2007 r. zamierzamy wypracować reguły nadzorcze, które pozwolą na standaryzację i automatyzację reakcji na określone przypadki.

3. Organizacja urzędu KNF

Został zakończony pierwszy etap organizowania urzędu Komisji polegający na stworzeniu struktury organizacyjnej. W dniu 29 grudnia 2006 r. wszedł w życie regulamin organizacyjny urzędu KNF .

Urząd dysponuje nowoczesną i elastyczną strukturą unikalną w skali administracji publicznej w Polsce. Organizacja w oparciu o pionowy pozwala na lepszą horyzontalną alokację funkcji nadzorczych. W urzędzie działają następujące pionowe: nadzoru ubezpieczeniowego, nadzoru emerytalnego, nadzoru rynku kapitałowego, polityki rozwoju rynku finansowego i polityki międzysektorowej, prawno – legislacyjny i organizacyjny.

Od momentu powstania KNF z pracy w nowym urzędzie odeszło 18 osób. W tym samym okresie przyjęto do pracy 12 osób (z tego 5 osób wróciło do urzędu po uprzednim odejściu). Trwa ograniczanie zatrudnienia w administracji – etaty są przesuwane z departamentów administracyjnych do merytorycznych.

4. Sprawy budzące zainteresowanie opinii publicznej

Wśród decyzji podjętych przez KNF nie zabrakło spraw budzących szczególne zainteresowanie opinii publicznej.

Na posiedzeniu w dniu 19 grudnia 2006 r. KNF wyraziła zgodę na powołanie Pana Jaromira Netzla na Prezesa Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń SA. Decyzja nie była jednogłówna: za wyrażeniem zgody padły 4 głosy przeciwko wyrażeniu zgody oddano 3 głosy. Jednomyślne nie było trzyosobowe prezydium KNF. Przeciwno kandydaturze J. Netzla głosowali Pan Stanisław Kluza i Pan Marcin Gomoła, w ocenie których kandydat nie posiadał wystarczającego doświadczenia zawodowego do kierowania zakładem ubezpieczeń. Kandydaturę J. Netzla poparła Pani Iwona Duda. Pani Iwona Duda zwróciła uwagę na brzmienie regulaminu prac Komisji, zgodnie z którym członkowie KNF nie są zobowiązani do publicznego uzasadniania swoich stanowisk.

Duże zainteresowanie opinii publicznej budzi również kwestia zgłoszenia przez Komisję Nadzoru Finansowego potrzeby objęcia Spółdzielczych Kas Oszczędnościowo – Kredytowych państwowym nadzorem. Przemawia za tym rola SKOK – ów w systemie finansowym i praktyka międzynarodowa. Nadzór byłby korzystny dla klientów Kas. Przewodniczący KNF skierował w tej sprawie wnioski do Ministerstwa Finansów, wskazując jednocześnie na najważniejsze różnice w działaniu SKOK – ów, banków spółdzielczych i banków komercyjnych. Oczekujemy na krok ze strony Ministerstwa Finansów.

5. Spotkania z uczestnikami rynku

KNF zależy na zmianie standardów w komunikacji z rynkiem i dlatego spotkania z różnymi grupami uczestników rynku finansowego odbywają się regularnie. Efektem spotkań było m. in. rozpoczęcie prac nad aktywizacją „krótkiej sprzedaży”, wprowadzeniem do polskiego prawa kont „omnibus”, czy ulepszeniem systemu rekompensat.

Oczekujemy, że integracja urzędów przyczyni się do rozwoju rynku, bo KNF będzie aktywniejsza niż jej poprzedniczki (KNUiFE i KPWiG). Każda komisja nadzoru zdecentralizowanego zajmowała się odrębnymi segmentami rynku. W konsekwencji niektórych obszarów nadzór nie zauważał. Nadzór skonsolidowany jest bardziej aktywny i twórczy. Na grudniowym spotkaniu kierownictwo KNF przedstawiło uczestnikom rynku finansowego program aktywnej współpracy z Komisją¹. Planowane jest organizowanie spotkań z wszystkimi uczestnikami rynku lub w poszczególnych grupach roboczych, mających na celu wymianę informacji oraz udział uczestników rynku w uzgadnianiu przyszłych regulacji jeszcze na etapie rozmów

¹ W spotkaniach uczestniczą następujące organizacje: Krajowa Izba Biegłych Rewidentów, Związek Maklerów i Doradców, Stowarzyszenie Inwestorów Indywidualnych, Rada Banków Depozytariuszy, Polskie Stowarzyszenie Inwestorów Kapitałowych, Stowarzyszenie Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Polska Izba Ubezpieczeń, Polska Izba Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Izba Gospodarcza Ubezpieczeń i Obsługi Ryzyka, Izba Gospodarcza Towarzystw Emerytalnych, Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie, Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych, Polska Izba Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami, Konfederacja Przedsiębiorstw Finansowych, Polskie Stowarzyszenie Ekonomistów Biznesu, Stowarzyszenie Rynku Kapitałowego UNFE, MTS – CeTO, Związek Banków Polskich i Izba Domów Maklerskich.

przedlegislacyjnych. Ważnym zadaniem dla wszystkich uczestników jest kształtowanie dobrych praktyk rynku finansowego.

6. Decyzje wydane przez KNF

W ciągu 100 dni odbyło się dziesięć posiedzeń Komisji Nadzoru Finansowego, na których podjęto 165 uchwał. W celu zapewnienia płynnego nadzoru nad rynkiem finansowym na podstawie upoważnienia KNF decyzje podejmowali również Przewodniczący Stanisław Kluza i jego Zastępcy: Iwona Duda i Marcin Gomoła.

Najważniejsze rozstrzygnięcia KNF w ciągu pierwszych 100 dni:

- zatwierdzenie 42 prospektów emisyjnych (w tym 36 prospektów spółek publicznych i 6 prospektów nowych spółek, z czego 1 prospekt spółki zagranicznej) oraz 84 aneksów do prospektów emisyjnych,
- 25 decyzji administracyjnych dot. zakładów ubezpieczeń (w tym udzielenie zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej przez 1 zakład ubezpieczeń i zatwierdzenie jego statutu, 14 decyzji w sprawie powołania członków zarządów zakładów ubezpieczeń, 18 zatwierdzeń zmian statutów zakładów ubezpieczeń, 3 wpisy na listę aktuariuszy, 2 decyzje w sprawie wyznaczenia maksymalnego terminu nabycia akcji zakładu ubezpieczeń),
- 29 decyzji wydanych na podstawie ustawy o funduszach inwestycyjnych (w tym 2 zezwolenia na działalność dla nowych towarzystw funduszy inwestycyjnych, 8 zezwoleń na utworzenie funduszy inwestycyjnych, 4 zezwolenia na zmiany statutów funduszy i 10 zezwoleń na dystrybucję jednostek lub tytułów uczestnictwa funduszy),
- 4 zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, 18 wpisów na listę maklerów papierów wartościowych, 2 wpisy na listę doradców inwestycyjnych, 4 wpisy na listę maklerów giełd towarowych, 3 wpisy i 1 odmowa wpisu do rejestru agentów firmy inwestycyjnej, 4 zezwolenia na prowadzenie rachunków lub rejestrów towarów giełdowych, 3 zgody na zatwierdzenie zmian w regulaminach rynków regulowanych i 1 zatwierdzenie zmian w regulaminie KDPW, 1 wpis do rejestru inwestorów kwalifikowanych, 4 decyzje o przedłużeniu terminu przekazania do publicznej wiadomości informacji okresowych przez spółki publiczne, 3 zezwolenia na przywrócenie akcjom formy dokumentu,
- 18 decyzji dot. powszechnych towarzystw emerytalnych i otwartych funduszy emerytalnych (w tym 1 zezwolenie na zmianę statutu PTE i OFE, 5 zezwoleń na powołanie członka zarządu PTE i 7 zezwoleń na powołanie członka rady nadzorczej PTE),
- 71 decyzji dot. pracowniczych programów emerytalnych (w tym 10 decyzji o wpisie programu do rejestru pracowniczych programów emerytalnych, 42 decyzje o wpisie zmian do rejestru pracowniczych programów emerytalnych i 7 decyzji o wykreśleniu programu z rejestru pracowniczych programów emerytalnych),

- 1 decyzja zakazująca swobodnego rozporządzania aktywami przez zakład ubezpieczeń i 1 decyzja zobowiązująca zakład ubezpieczeń do wykonania zaleceń nadzoru, 23 rozstrzygnięcia dot. pośredników z rynku ubezpieczeń i OFE,
- wszczęcie 17 postępowań wyjaśniających dot. rynku kapitałowego i skierowanie do Prokuratury 10 zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.

7. Kary nałożone przez Komisję

Jednym z instrumentów, którymi dysponuje Komisja jest możliwość nakładania kar na uczestników rynku. Poprzez piętnowanie praktyk godzących w interes rynku, KNF może kształtować dobre standardy działania.

W ciągu pierwszych 100 dni KNF ukarała łącznie 11 podmiotów i osób fizycznych:

- 13 października 2006 r. Komisja nałożyła na Centralny Dom Maklerski Pekaio SA karę pieniężną w wysokości 40 tysięcy złotych za nieprawidłowe prowadzenie działalności maklerskiej w zakresie wykonywania zleceń wystawianych na podstawie dyspozycji przekazywanych przez klientów za pośrednictwem internetu.
- 31 października 2006 r. Komisja odebrała uprawnienia do wykonywania zawodu przez dwóch maklerów papierów wartościowych w związku z naruszeniem przepisów prawa i regulaminów wewnętrznych (składanie zleceń na rachunku inwestycyjnym klienta bez pełnomocnictwa). Makler papierów wartościowych to zawód zaufania publicznego. Maklerzy powinni stać na straży przestrzegania przepisów prawa. Ukarani maklerzy wielokrotnie składali zlecenia na rachunkach inwestycyjnych klientów bez pełnomocnictwa. Taka praktyka jest niedopuszczalna.
- 31 października 2006 r. Komisja nałożyła na Dom Maklerski TMS Brokers SA karę pieniężną w wysokości 10 tysięcy złotych za niezatrudnianie wymaganej dla prowadzonej działalności maklerskiej liczby maklerów papierów wartościowych i doradców inwestycyjnych. Dom Maklerski TMS Brokers SA przez okres około trzech miesięcy (VIII – XI 2004 r.) zatrudniał jednego zamiast dwóch maklerów papierów wartościowych, a przez prawie miesiąc (IV – V 2006 r.) nie zatrudniał doradcy inwestycyjnego lub maklera papierów wartościowych, który zdałby egzamin uzupełniający.
- 31 października 2006 r. KNF nałożyła na byłego członka zarządu spółki publicznej karę pieniężną w maksymalnej, prawnie dopuszczalnej w chwili jej orzekania wysokości trzykrotnego miesięcznego wynagrodzenia brutto za rażące naruszenie przez spółkę obowiązków informacyjnych (pierwsza kara nałożona przez nadzór na podstawie art. 96 ust. 6 ustawy o ofercie publicznej).
- 6 listopada 2006 r. KNF nałożyła na GENERALI ŻYCIE TU SA karę pieniężną w wysokości 45 tysięcy złotych za podwyższenie opłaty administracyjnej dokonane z naruszeniem prawa. Komisja uznała, że podwyższenie przez zakład ubezpieczeń uchwałą zarządu z 22 września 2004 r. opłaty administracyjnej na podstawie § 32

pkt 2 ogólnych warunków indywidualnego uniwersalnego ubezpieczenia na życie z funduszem inwestycyjnym „Lew Inwestor” zostało dokonane z naruszeniem prawa (art. 353¹ i art. 354 kodeksu cywilnego). Zdaniem Komisji nieskuteczność klauzuli wynikała z jej blankietowego charakteru, a podwyższenie byłoby prawnie skuteczne, o ile ogólne warunki ubezpieczenia ściśle określałyby mechanizm waloryzacyjny. Ustalając wysokość kary, Komisja wzięła pod uwagę, że: opłata administracyjna została faktycznie podniesiona jedynie w stosunku do 14 umów ubezpieczenia, zmiany zostały przez zakład ubezpieczeń uchylone 2 sierpnia 2006 r., kwoty odpowiadające nienależnie pobranej opłacie administracyjnej zostały zwrócone klientom wraz z należnymi pożytkami (powzięte przez zakład ubezpieczeń kroki doprowadziły do naprawienia wyrządzonej szkody).

- 14 listopada 2006 r. KNF nałożyła na dwie osoby fizyczne kary pieniężne w wysokości 40 tysięcy złotych i 5 tysięcy złotych za niepoinformowanie spółki publicznej, a pośrednio również innych uczestników rynku, o przekroczeniu progu 5% ogólnej liczby głosów w spółce publicznej (naruszenie art. 69 ustawy o ofercie publicznej). Obowiązek informowania o przekroczeniu progu 5% ogólnej liczby głosów w spółce publicznej ciąży łącznie na wszystkich podmiotach, które łączą porozumienie (art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy o ofercie publicznej). Istnienie porozumienia domniemywa się w przypadku m. in. rodzeństwa (art. 87 ust. 4 ustawy o ofercie publicznej). Osoba fizyczna ukarana przez Komisję karą pieniężną w wysokości 40 tysięcy złotych wspólnie z bratem, na którego rachunku inwestycyjnego była pełnomocnikiem, czterokrotnie naruszyła obowiązek informacyjny związany z czterokrotnym przekroczeniem progu 5% ogólnej liczby głosów w spółce publicznej w okresie grudzień 2005 r. – styczeń 2006 r. Na brata tej osoby Komisja nałożyła karę pieniężną w wysokości 5 tysięcy złotych.
- 11 grudnia 2006 r. KNF nałożyła na Pioneer Pekao Investment Management SA karę pieniężną w wysokości 5 tysięcy złotych za brak należytego nadzoru wewnętrznego w zakresie ochrony przepływu informacji stanowiących tajemnicę zawodową.
- 19 grudnia 2006 r. KNF nałożyła na Winterthur Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA karę pieniężną w maksymalnej wysokości 500 tysięcy złotych za nie dochowanie w działalności lokacyjnej Winterthur OFE należytej ostrożności i staranności, czyli naruszenie zasady maksymalizacji bezpieczeństwa i rentowności lokat (art. 139 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych). Komisja wzięła pod uwagę, że: Winterthur OFE przyjął prawnie nieskuteczne zabezpieczenie nabytych obligacji spółki niepublicznej; o zamiarze nabycia przez fundusz obligacji nie został powiadomiony bank – depozytariusz. W przypadku inwestycji odbiegających od typowych obowiązkiem PTE jest przynajmniej zasygnalizowanie depozytariuszowi zamiaru ich przeprowadzenia. W przeciwnym przypadku jest on pozbawiony możliwości efektywnej kontroli zgodności działalności lokacyjnej funduszu z przepisami prawa. Wymóg taki natomiast nakładają na bank – depozytariusz przepisy prawa. W ocenianym przypadku transakcja była rozliczona bez występowania przepływów pieniężnych (co dodatkowo utrudnia reakcję ze strony depozytariusza), a bank zgłosił PTE wątpliwości co do skuteczności zabezpieczenia bezzwłocznie po uzyskaniu wiedzy na temat inwestycji; nie została przeprowadzona alternatywna wycena przedmiotu zabezpieczenia obligacji, mimo jego bardzo specyficznego charakteru. Nawet gdyby ustanowiono prawnie skuteczne zabezpieczenie nie byłoby możliwe

odzyskanie całości wiarygodności funduszu ze względu na istotny spadek wartości przedmiotu zabezpieczenia istniały uzasadnione wątpliwości co do rękojmi prowadzenia spraw emitenta w sposób należyty przez głównych akcjonariuszy emitenta wynikające z ich działań uprzednich; w dokumentacji emisji obligacji nie został określony przez emitenta cel emisji. Komisja podkreśla, że kara jest nakładana za brak staranności w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnej, a nie w związku z wynikiem finansowym inwestycji. Szczególna staranność jest wymagana w przypadku inwestowania środków poza rynkiem regulowanym w papiery wartościowe emitowane przez podmioty o krótkiej historii działalności i niskich kapitałach własnych.

- 19 grudnia 2006 r. KNF nałożyła na AIG Asset Management (Polska) SA karę pieniężną w wysokości 50 tysięcy złotych za: niedopełnienie obowiązków informacyjnych w związku z nieprzekazaniem w przewidzianym przepisami prawa terminie do Komisji trzech raportów bieżących informujących o podjęciu decyzji o: zwołaniu walnego zgromadzenia, w związku z wykazywaniem w bilansie straty przewyższającej sumę kapitałów zapasowego i rezerwowych oraz jedną trzecią część kapitału zakładowego, zamiarze ograniczenia prowadzonej działalności maklerskiej, rezygnacji z prowadzonej działalności maklerskiej; niedostosowanie prowadzonej działalności do warunków wymaganych przepisami prawa, w zakresie opracowania, przekazania do Komisji i stosowania procedur wewnętrznych służących przeciwdziałaniu i ujawnianiu przypadków manipulacji, niewypełnienie obowiązku dotyczącego sporządzania raportów z funkcjonowania nadzoru wewnętrznego nie rzadziej niż raz na kwartał.

8. Opinie o KNF

Przygotowując materiał poprosiliśmy osoby z różnych środowisk rynku finansowego o opinię na temat Komisji Nadzoru Finansowego. Oto wypowiedzi:

Prof. dr hab. Aleksander Chłopecki (5 stycznia 2007 r.):

Ocena działalności KNF w tak krótkim czasie po jej powstaniu byłaby oceną przedwczesną. Można jedynie analizować pewne aspekty jej funkcjonowania i organizacji, co wszakże nie daje prawa do antycypowania ich trwałości. Większość obserwowanych z pozycji uczestnika rynku działań KNF oceniam jako merytoryczne i prawidłowe. Pozytywna jest zatem ocena zarówno już podjętych działań i deklaracji, jak i postawy członków i pracowników Urzędu KNF, które określiłbym jako gotowość do komunikacji z rynkiem, przy jednoczesnym traktowaniu serio zadań nadzorczych. Pozytywnie oceniam również politykę personalną, opartą co do zasady na profesjonalistach i osobach z doświadczeniem zawodowym, nabytym przede wszystkim w zlikwidowanych urzędach nadzorczych. Wydaje się, że w pozytywnym kierunku idą rozwiązania organizacyjne, chociaż prawdziwy sprawdzian ich skuteczności nastąpi dopiero przy przyłączeniu sektora nadzoru bankowego. Większość dotychczasowych decyzji KNF oceniam również pozytywnie, chociaż akurat ta jedna sfera budzi mój niepokój. W szczególności, zaobserwować się dało wyraźny podział na „merytorycznych” i „politycznych” członków KNF. Używam cudzysłowów, ponieważ ten podział nie oznacza dezawuowania czyichkolwiek kompetencji, lecz wskazuje jedynie na sposób

powoływania i wpływ na swoich przedstawicieli instytucji, które same są upolitycznione. Tak ostre i wyraźne podziały nie miały raczej miejsca w zlikwidowanych KPWiG i KNUiFE i obawiam się, że utrzymanie takiego stanu może spowodować, że na samym końcu merytorycznie poprawnego procesu decyzyjnego niektóre tzw. „politycznie drażliwe” decyzje nie będą podejmowane według kryteriów czysto merytorycznych. Mam nadzieję, że są to obawy na wyrost. Czego życzę KNF, rynkowi - i co tu ukrywać – sobie.

Dr Marcin Dyl, Prezes Zarządu Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami (4 stycznia 2007 r.):

Po niezwykle szybkim procesie legislacyjnym w dniu 19 września 2006 roku działalność rozpoczęła Komisja Nadzoru Finansowego. Dla rynku funduszy inwestycyjnych, prawdopodobnie jak dla większości segmentów polskiego rynku kapitałowego, wiązało się to z zasadniczym pytaniem – w jaki sposób nowy Urząd będzie spełniał swoje funkcje. W dużej mierze od tego właśnie zależy możliwość działania na tym rynku i jego dalszy rozwój. Pierwsze sto dni działania KNF, prezentowane opinie, składane deklaracje i pierwsze podejmowane działania wskazują na niezwykle ważną zasadę, która wyznacza zarówno skuteczność działania Urzędu, jak też warunkuje przyszłość rynku, zasadę PARTNERSTWA. Dla rynku oznacza to dialog z jego podmiotami, przy realizacji kluczowej jak się wydaje kwestii dla rozwoju polskiego rynku kapitałowego – tworzenia i kształtowania prorozwojowych prawnych ram działalności z zapewnieniem ochrony interesów konsumentów.

Andrzej S. Nartowski, Prezes Polskiego Instytutu Dyrektorów (3 stycznia 2007 r.):

Komisja Nadzoru Finansowego i jej Urząd nie miały łatwego początku. W dyskusjach poprzedzających ustanowienie KNF padło wiele argumentów merytorycznych, ale też często trącano struny emocji. Ustanowienie nowej instytucji nie oznaczało kwestionowania dorobku poszczególnych organów nadzoru (nadzór nad rynkiem kapitałowym i nad ubezpieczeniami działał należycie, a nadzór bankowy bywał zgola stawiany za wzór). Chodziło natomiast o sprostanie nowym wyzwaniom wynikającym z rozwoju rynku finansowego; wprowadzenie niektóre z tych wyzwań nie ujawniły się dotychczas w pełni, lecz zapewne czekają za rogiem.

Pracę podjęto w biegu. Nie było czasu na start honorowy, od razu nastąpił start ostry. Tu trzeba wytknąć, że statut Urzędu KNF (wszedł w życie dopiero 24 listopada 2006 r.) został mu nadany zaskakująco późno. Rynek był w fazie gorączki. Należało sprawnie podjąć dziesiątki bieżących decyzji, jak zatwierdzenie licznych prospektów emisyjnych i nominacji kadrowych. Niektóre ze spraw podjętych przez Komisję budziły kontrowersje. Niemniej dostrzegam wysiłek zmierzające ku usprawnieniu komunikacji z rynkiem. Komunikaty informacyjne o posiedzeniach Komisji i podjętych podczas nich decyzjach są doskonałe. Począwszy od IX posiedzenia Komisja ujawnia imienne wyniki głosowań. Tu uwaga krytyczna: nie wiadomo, dlaczego w niektórych głosowaniach nie uczestniczyli wszyscy członkowie Komisji, którzy – jak głosi komunikat – brali udział w posiedzeniu.

Ważne, że Komisja – odpowiedzialna za przestrzeganie prawa i stosowanie dobrych praktyk na rynku finansowym – sama przyjęła dokument zawierający

zasady postępowania osób wchodzących w skład Komisji Nadzoru Finansowego, czyli kanon etyczny wykonywania nadzoru. Z tej pozycji łatwiej jej będzie przeciwstawiać się przypadkom konfliktu interesów, z natury rzeczy groźnych dla rynku finansowego.

Nie czas jeszcze na ocenę dokonań KNF. Lecz warto podkreślić, że pokładane są w niej nadzieje na umacnianie bezpieczeństwa i przejrzystości rynku. Przede wszystkim od tych parametrów zależy jego rozwój. A od harmonijnego rozwoju rynku finansowego, od czystości i pewności obrotu, od innowacyjności i solidności wszystkich bez wyjątku instytucji finansowych zależy pomyślność społeczeństwa i jego gospodarki. Komisjo, jesteś piastunką ogromnych oczekiwań! Spełniaj je z rozmysłem. Bądź życzliwa instytucjom finansowym. Bądź wobec ich klienteli troskliwa i przyjazna. Co łatwiej napisać, niż wprowadzić w życie...

Dr Ludwik Sobolewski, Prezes Zarządu Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie (4 stycznia 2007 r.):

W dotychczasowej działalności Komisji Nadzoru Finansowego obserwuję to, że urząd Komisji stara się być instytucją nie wyalienowaną od rynku, otwartą na współpracę z podmiotami rynku kapitałowego i nastawioną na rozumienie mechanizmów rynkowych i biznesowych rządzących nowoczesnym obrotem kapitałowym. I to jest wybitnie optymistyczna zapowiedź co do jakości i produktywności przyszłej współpracy między Komisją a GPW czy innymi instytucjami rynku giełdowego. Bardzo się cieszę z tego, że myślą przewodnią tej współpracy już obecnie jest idea dialogu i wspólnego działania na rzecz ważnych dla rynku projektów. Rynek giełdowy potrzebuje takiego dialogu i wsparcia dla prorozwojowych rozwiązań. Nie należy bowiem sądzić, że osiągnęliśmy już stan, jeśli chodzi o strukturę i zasady funkcjonowania rynku, bliski doskonałości. Jest jeszcze wiele pracy przed nami, nim staniemy się rynkiem giełdowym wiodącym w regionie. Bez pomocy Komisji, a także innych interesariuszy tej sprawy, to się nie uda.

Marcin Z. Broda, „Dziennik Ubezpieczeniowy” (20 grudnia 2006 r.) o akceptacji KNF dla J.Netzla:

Salomonowa niemal decyzja - politycy zasiadający w KNF zagłosowali za zgodą na powołanie Jaromira Netzla na prezesa PZU; profesjonaliści (w tym przewodniczący) głosowali przeciw. Piękne w tym wszystkim jest, że Komisja zaliczyła półroczny już staż pana Netzla do jego doświadczenia zawodowego. A najśmieszniejsze to, że wychodzi na to, że aktuariat oraz ubezpieczenia morskie i transportowe to nie działalność ubezpieczeniowa...

http://dziennik.ryzyko.pl/2006/12/20/Jaromir_Netzla_uzyskal_zgode_KNF/artyku1/28079